

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/132/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811010594
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Hájiček
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3811010594.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. decembra 2012 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Hájička a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku o d v o l a n i e, ktoré proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 2T 166/2011 zo dňa 25.7.2012 podal obžalovaný Y. Y., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v W., Ul. Q. K. č. XXX/XX a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Y. Y. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Vyššie citovaným rozsudkom okresného súdu bol Y. Y. v bode 1/ uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2,3 písm. c/ Tr. zák., a v bode 2/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pretože 1/ hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich dcér R. Y., nar. X.X.XXXX a Z. Y., nar. XX.X.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 5C 56/2008 zo dňa 2.4.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.4.2008 bol zaviazaný platiť matke detí M. Y. výživné 4.000,-Sk (132,78 Eur) mesačne a to do 15.dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v Prievidzi vyhýbal od 1.7.2010 do 25.7.2012 tým, že dňa 24.6.2010 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce, pretože sa nedostavil na kontakt, v decembri 2010 zaplatil M. Y. 132 Eur, dňa 25.1.2011 zaplatil M. Y. 100 Eur, dňa 25.4.2012 132,78 Eur, dňa 23.5.2012 132,78 Eur, dňa 6.2.2012 700 Eur, dňa 24.7.2012 132,78 Eur a na výživnom jej zostal dlhovať 1989,16 Eur, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T 131/2011 zo dňa 13.7.2011 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody 5 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 17 mesiacov, v bode 2/ dňa 30.9.2011 v presne nezistenej dobe od 20:00 hod. do 23:30 hod. v Prievidzi v pohostinstve Slniečko v OD Rozvoj, využil nepozornosť poškodeného M. D. a odcudzil mu hneď koženú peňaženku, ktorú mal uloženú v príručnej taške, pričom túto mal prevesenú na stoličke, na ktorej sedel, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 800 Eur, vodičský preukaz, občiansky preukaz, preukaz poistenca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, všetko na meno M. D., trvale bytom W., N. B. E. č. XXX/XX a poškodenému spôsobil škodu vo výške 810 Eur. Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný k náhrade škody M. D. vo výške 800 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie a to výslovne proti výroku o treste. Podané odvolanie a to ani na verejnom zasadnutí bližšie neodôvodnil, dlžné výživné ani spôsobenú škodu však neuhradil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd ako súd druhého stupňa preskúmal napadnutý rozsudok vo výroku o treste, preskúmal i správnosť a zákonnosť konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a po oboznámení sa s obsahom priloženého trestného spisu odvolaniu obžalovaného neprisvedčil.

Plnenie vyživovacej povinnosti je jednou zo základných povinností rodičov, ktorí musia vynaložiť všetko úsilie, aby základné potreby ich detí boli v primeranom množstve zabezpečené. Obžalovaný bol v minulosti už varovaný pred dôsledkami neplnenia tejto povinnosti, keď mu trestným rozkazom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 3T 131/2011 bol uložený podmienený trest odňatia slobody. Z jeho výpovede vyplýva, že z pracovnej činnosti mal pravidelne priemerný zárobok vo výške 300-400 Eur a bol teda schopný mesačne poskytovať matke detí na výživné súdom určenú sumu 132,78 Eur. Navyiac sa dopustil dvoch prečinov a teda trest odňatia slobody uložený na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby avšak vzhľadom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. ako nepodmienečný zodpovedá zásadám pre ukladanie trestov tak, ako sú uvedené v § 34 Tr. zák.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne pochybenie ani pri rozhodovaní o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, odvolanie obžalovaného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.